

Nowe dane o rozmieszczeniu *Corythucha arcuata* (Say, 1832) (Hemiptera: Heteroptera: Tingidae) w południowo-wschodniej Polsce

JAROSŁAW BURY

Markowa 1498, 37-120 Markowa

e-mail: jarekbury2@wp.pl

Abstract. [New data on the distribution of *Corythucha arcuata* (Say, 1832) (Heteroptera: Tingidae) in SE Poland]. The paper presents new data on the distribution of *Corythucha arcuata* in Poland from 2023 to 2025. The new data strongly confirm the current invasion of this insect in south-eastern Poland.

Key words: true bugs, faunistics, distribution, new records, Subcarpathian, Lesser Poland, Holy Cross Regions, invasive species.

Wstęp

Rodzaj *Corythucha* Stål, 1873 obejmuje ponad 50 gatunków pluskwiaków różnoskrzydłych występujących głównie w Ameryce Północnej (Froeschner i Miller 2002). W Polsce jedynym przedstawicielem tej grupy owadów był do niedawna (od 2009 roku) inwazyjny prześwietlik platanowy *Corythucha ciliata* (Say, 1832), znany obecnie ze zwiększającej się liczby stanowisk, rozmieszczonych głównie w południowej części kraju (Lis 2009; Bury 2020; Hebda i in. 2020; Bury i in. 2023).

Prześwietlik dębowy *Corythucha arcuata* (Say, 1832) jest gatunkiem nearktycznym, pochodzącym ze wschodniej części Stanów Zjednoczonych i południowej Kanady (Barber 2010), zawleczonym po raz pierwszy do Europy w 2000 roku (Bernardinelli i Zandigiacomo 2000). Pierwszym krajem na kontynencie europejskim, gdzie gatunek ten został odnotowany, były Włochy (Bernardinelli i Zandigiacomo 2000).

Ze względu na potencjalny negatywny wpływ gatunku na siedliska naturalne (głównie siedliska z udziałem dębów) w Europie i Zachodniej Azji, *C. arcuata* został w 2001 roku umieszczony na liście alertowej EPPO (European and Mediterranean Plant Protection Organization) (Csóka i in. 2019). Jednak żadne działania administracyjne nie powstrzymały szybkiego rozprzestrzeniania się tego inwazyjnego gatunku na terenie Europy.

W kolejnych latach obecność tego pluskwiaka potwierdzono w Szwajcarii (Forster i in. 2005) oraz w Turcji (Mutun 2003). Po roku 2010 zaobserwowano szybkie rozprzestrzenianie się gatunku w Europie Zachodniej oraz na Półwyspie Bałkańskim, skąd ostatecznie pluskwiak ten przedostał się do Europy Środkowej. Gatunek stwierdzano kolejno w Bułgarii (Dobrev i in. 2013), Serbii (Poljaković-Pajnik i in. 2015), Chorwacji (Hrašovec i in. 2013), na Węgrzech (Csóka i in. 2013), w Rumunii (Don i in. 2016), na terytorium Bośni i Hercegowiny

(Glavendekić i Vuković-Bojanović 2017), w Słowenii (Jurc i Jurc 2017), we Francji (STREITO i in. 2018), Austrii (Sallmannshofer i in. 2019), Macedonii Północnej (Satirovski i in. 2019), Słowacji (Zubrik i in. 2019), w Albanii i Grecji (Csóka i in. 2019), w Czechach (Šefrová i Laštůvka 2020), na terytorium Autonomicznej Republiki Krymu (Martynov i Nikulina 2020), w Portugalii (Gil i Grossosilva 2021), a ostatnio na Zakarpaciu na Ukrainie (Nagy i in. 2021), w Niemczech (Wonsack i Thomas 2021), w Hiszpanii (Riba-Flinch 2022) oraz na terytorium Mołdawii (iNaturalist 2025). W południowo-zachodniej Rosji *C. arcuata* został po raz pierwszy stwierdzony w Krasnodarskim Kraju w 2015 roku (Shchurov i in. 2016), a w 2019 roku stwierdzono go również w Stawropolskim Kraju (Martynov i Nikulina 2019).

W zachodniej Azji gatunek znany jest z północnej części Turcji, Iranu oraz krajów kaukaskich – Azerbejdżanu i Gruzji (Samin i Linnavuori 2011; Csóka i in. 2019; iNaturalist 2025).

W 2020 roku podjęto próbę oceny możliwości potencjalnej ekspansji prześwietlika dębowego *C. arcuata* na terenie Polski. Konkluzją pracy było uznanie terenów centralnej i wschodniej części województwa dolnośląskiego, centralnej i północnej części województwa małopolskiego, południowej części województwa śląskiego oraz świętokrzyskiego, południowo-zachodniej części województwa wielkopolskiego oraz zachodniej, częściowo centralnej i południowo-wschodniej części województwa opolskiego za tereny o średnim i wysokim poziomie przydatności siedliska do zasiedlenia przez ten gatunek (Zielińska i Lis 2020).

W 2021 roku prześwietlik dębowy po raz pierwszy został stwierdzony w Polsce, a obserwacja tego gatunku pochodziła z Bieszczadów - Bukowe Berdo (UTM: FV24) - w obrębie Bieszczadzkiego Parku Narodowego w województwie podkarpackim (Gierlasiński i Orzechowski 2023).

Ostatnio nowe stanowiska tego gatunku zostały również podane w pracy Gierlasińskiego i in. (2025).

Biologia *C. arcuata* jest bardzo dobrze poznana. Gatunek jest polifagiem związanym głównie z rodzajem dęb *Quercus* L. (Mutun i in. 2009). W Ameryce Północnej, czyli pierwotnym miejscu występowania tego pluskwiaka, są to następujące gatunki dębów: *Quercus acuminata*, *Q. alba*, *Q. macrocarpa*, *Q. muehlenbergii*, *Q. prinoides*, *Q. prinus* oraz *Q. rubra*. Poza dębami gatunek może również rozwijać się na innych rodzajach roślin, takich jak kasztan *Castanea* L., klon *Acer* L., grusza *Pyrus* L., jabłoń *Malus* L. oraz róża *Rosa* L. (Drake i Ruhoff 1965; Drew i Arnold 1977).

W zachodniej Eurazji, dokąd *C. arcuata* został zawleczony, po wykonaniu szczegółowych badań w ciągu ostatnich dwóch dekad lista roślin żywicielskich uległa znacznemu powiększeniu. Poza dębami, gatunkami rodzimymi, uprawianymi oraz ich mieszańcami, takimi jak: *Q. alba*, *Q. macrocarpa*, *Q. muehlenbergii*, *Q. prinoides*, *Q. primus*, *Q. petra*, *Q. pubescens*, *Q. cerris* (Dobrevá i in., 2013; Küçükbasmaci 2014), *Q. bicolor*, *Q. acutissima*, *Q. gambeli* (Putler 2014), *Q. robur*, *Q. macranthera*, *Q. variabilis*, *Q. hartwissiana*, *Q. hispanica* (naturalna hybryda *Q. suber* i *Q. cerris*), *Q. petraea* subsp. *iberia*, *Q. palustris*, *Q. pedunculiflora*, *Q. pyrenaica*, (Borisov i in. 2018), *Q. stellata*, *Q. dentata*, *Q. mongolica*, *Q. aliena*, *Q. lyrata* (Csóka i in. 2019; Zielińska i Lis 2020), *Q. frainetto* (Williams i in. 2021) oraz *Q. castaneifolia* (Kulnich i in. 2023), gatunek może korzystać z następujących roślin żywicielskich: *Ulmus minor*, *Prunus avium*, *Acer laetum*, *A. platanoides*, *Robinia pseudoacacia* (Neimorovets i in. 2017), *Malus sylvestris*, *Platanus orientalis* (Chireceanu i in. 2017), *Alnus incana*, *A. glutinosa* ssp. *barbata*, *Castanea dentata*, *C. sativa*, *Crataegus* spp., *Corylus* spp., *Diospyros kaki* (Martynov i Nikulina 2019), *Salix caprea*, *Inula helenium*, *Rosa canina*, (Sotirovski i in. 2019), *Rubus idaeus*, *R. ulmifolius*, *R. fruticosus* (Bernardinelli 2006), *R. cassius* (Martynov i Nikulina 2020), *Chaenomeles* spp. (Grozea i in. 2021) oraz *Cercis canadensis* (Musolin i in. 2022).

Oba gatunki prześwietlików z rodzaju *Corythucha* są do siebie morfologicznie podobne, można je jednak stosunkowo łatwo rozróżnić po ciemnym rysunku na górnej powierzchni przedniej pary skrzydeł – u *C. ciliata* ciemne plamy ograniczone są do środkowej części półpokryw, podczas gdy u *C. arcuata* ciemne plamy sięgają do przedniej krawędzi półpokryw.

W pracy przyjęto granice regionów zoogeograficznych na podstawie Katalogu Fauny Polski [KFP] (Burakowski i in. 1973). Klasyfikację i nazewnictwo przyjęto za „Catalogue of Heteroptera of Palaearctic Region” (Aukema i Rieger 2001). Do wygenerowania mapy rozmieszczenia użyto niekomercyjnego programu MapAUTM ver. 5.2 (autor: G. Gierlasiński, www.heteroptera.us.edu.pl/mapautm.html).

Nowe stanowiska

Beskid Wschodni: Przemyśl, Osiedle S. Rogozińskiego (UTM: FA21), 23.09.2024, 27.09.2024, po kilka

exx., na ścianach budynków, leg. J. Bury (ryc. 1). **Przemyśl, Osiedle Krakowskie (UTM: FA21)**, 27.09.2024, 1 ex., na ścianie budynku, leg. J. Bury (ryc. 2). **Przemyśl, Budy Wielkie (UTM: FA21)**, 27.09.2024, 1 ex., na ścianie budynku, leg. J. Bury. **Zarzeczce, (UTM: FA13)**, park pałacowy przy pałacu Dzieduszyckich, 26.11.2024, 1 ex., zimujący pod korą platana klonolistnego (*Platanus x hispanica*), wraz z *C. cilita*, leg. E. i J. Bury (ryc. 3). **Krosno (UTM: EA50)**, 07.11.2024, 1 ex., na parkingu sklepowym, wewnątrz samochodu, obs. A. Kut.

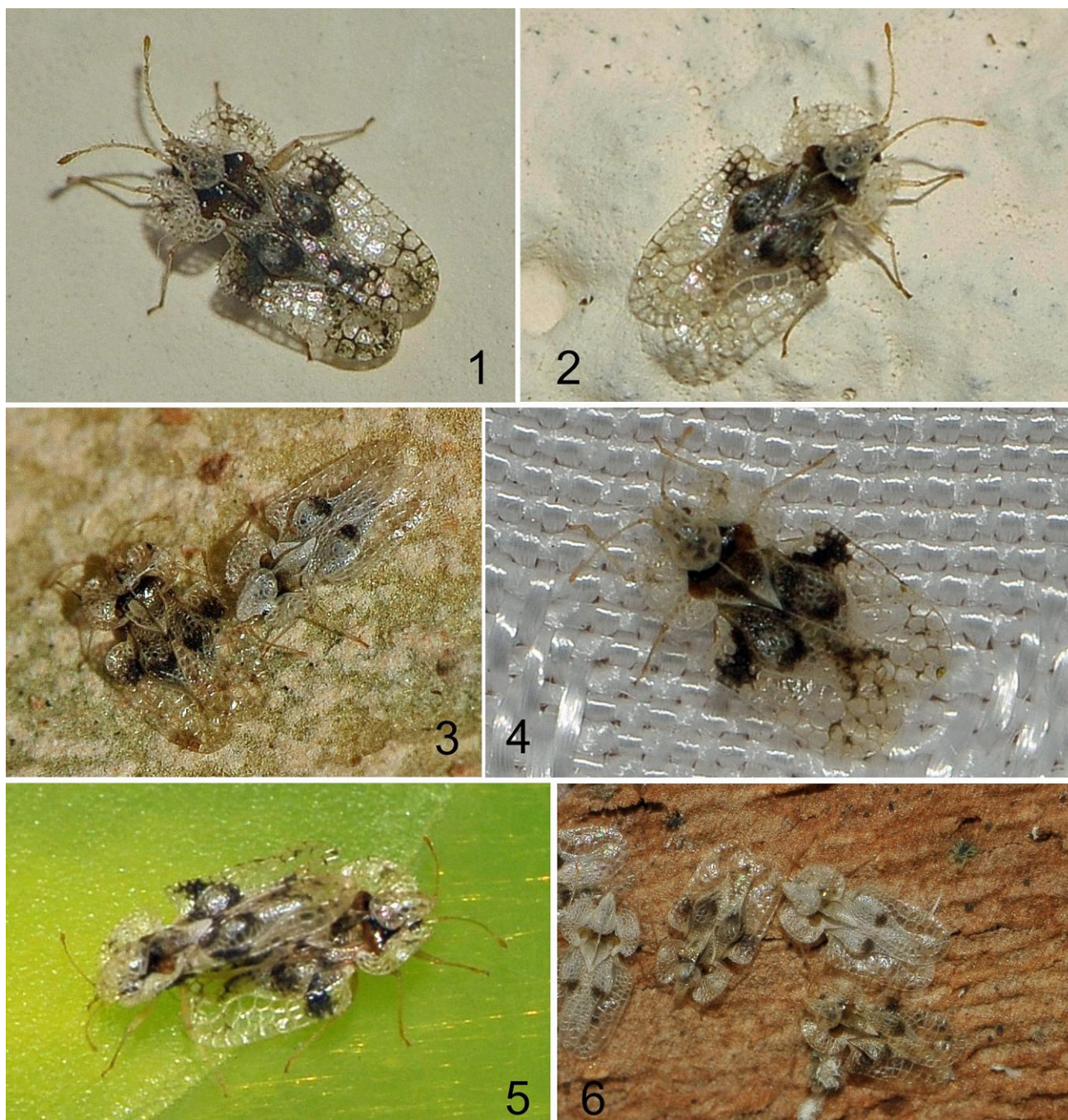
Nizina Sandomierska: Stare Oleszyce (UTM: FA36), 09.10.2024, kilka exx., na liściach drzew liściastych, głównie robinii akacjolistnej (*R. pseudoacacia*), przy drodze leśnej, leg. E. i J. Bury. **Stare Sióło (UTM: FA35)**, 09.10.2024, kilka exx., na drodze leśnej, na jasnej odzieży w trakcie spaceru, leg. E. i J. Bury (ryc. 4). **Mołodycz (UTM: FA35)**, 09.10.2024, kilka exx., na jasnej odzieży, na drodze leśnej oraz na liściach robinii akacjolistnej (*R. pseudoacacia*), przy drodze leśnej, leg. E. i J. Bury (ryc. 5). **Wola Mołodycka (UTM: FA35)**, 09.10.2024, kilka exx., na liściach drzew liściastych, głównie robinii akacjolistnej (*R. pseudoacacia*), przy drodze leśnej, leg. E. i J. Bury. **Łańcut (UTM: EA84)**, 09.02.2025, kilka exx., zimujące pod korą platana klonolistnego (*Platanus x hispanica*), wraz z *C. cilita*, leg. E. i J. Bury (ryc. 6). **Werynia (UTM: EA56)**, park pałacowy przy pałacu Tyszkiewiczów, 22.02.2025, 1 ex., zimujący pod korą platana klonolistnego (*Platanus x hispanica*), wraz z *C. cilita*, leg. E. i J. Bury. **Dzikowiec (UTM: EA66)**, park dworski Błotnickich, 22.02.2025, kilka exx., zimujące pod korą trzech platanów klonolistnych (*Platanus x hispanica*), wraz z *C. cilita*, leg. E. i J. Bury. **Leżajsk (UTM: FA06)**, plac Mariacki, 26.02.2025, kilka exx., zimujące pod korą platana klonolistnego (*Platanus x hispanica*), wraz z *C. cilita*, leg. E. i J. Bury. **Stalowa Wola (UTM: EB70)**, park Charzewicki, 08.03.2025, kilka exx., zimujące pod korą platana klonolistnego (*Platanus x hispanica*), wraz z *C. cilita*, leg. E. i J. Bury. **Tarnobrzeg (UTM: EB40)**, park przy zamku Tarnowskich, tzw. arboretum dzikowskie, 08.03.2025, kilkanaście exx., zimujące pod korą trzech platanów klonolistnych (*Platanus x hispanica*), wraz z *C. cilita*, leg. E. i J. Bury. **Baranów Sandomierski (UTM: EA39)**, park Zamkowy, 08.03.2025, 1 ex., zimujący pod korą platana klonolistnego (*Platanus x hispanica*), brak *C. cilita*, leg. E. i J. Bury.

Wyżyna Krakowsko-Wieluńska: Kraków, Nowa Huta (UTM: DA34), w parku przy Zalewie Nowohuckim, 27.06.2024, 1 ex., obs. K. Wałach.

Wyżyna Małopolska: Zielonki (UTM: DA97), 30.08.2024, kilka exx., obs. P. Łukasik.

Pieniny: Czorsztyn, na szlaku w ok. Trzech Koron, Pieniński Park Narodowy (UTM: DV57), 21.08.2023, 1 ex., obs. J. Zygała.

Kotlina Nowotarska: Chochółów, brzeg rzeki Czarny Dunajec (UTM: DV16), 29.07.2024, 1 ex., na odzieży w trakcie spaceru, leg. M. Syratt i K. Słomczyński, det. M. Syratt.

Ryc. 1–6. Obserwacje *Corythucha arcuata* (fot. J. Bury): 1. Przemyśl, Os. S. Rogozińskiego, 23.09.2024; 2. Przemyśl, Budy Wielkie, 27.09.2024; 3. Zarzecze, 26.11.2024, wraz z *C. ciliata*; 4. Stare Sioło, 09.10.2024; 5. Mołodycz, 09.10.2024; 6. Łańcut, 09.02.2025, wraz z *C. ciliata* [**Fig. 1–6.** Observation of *Corythucha arcuata* (photos by J. Bury): 1. Przemyśl, S. Rogozińskiego estate, 23.09.2024; 2. Przemyśl, Budy Wielkie, 27.09.2024; 3. Zarzecze, 26.11.2024, together with *C. ciliata*; 4. Stare Sioło, 09.10.2024; 5. Mołodycz, 09.10.2024; 6. Łańcut, 09.02.2025, together with *C. ciliata*].

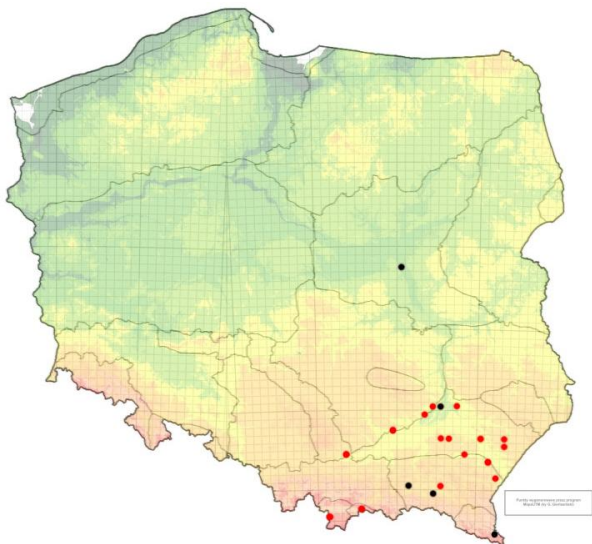
Dyskusja

Zgodnie z przewidywaniami (Zielińska i Lis 2020) inwazyjny *C. arcuata* po wcześniejszym zasiedleniu terenów sąsiadujących bezpośrednio z Polską od południa i wschodu (Czechy, Słowacja i Ukraina) w 2021 roku został po raz pierwszy wykazany z terytorium naszego kraju (Gierlasiński i Orzechowski 2023). Do roku 2025 gatunek odnaleziony został w Beskidzie Wschodnim, na Wyżynie Małopolskiej oraz na Nizinie Mazowieckiej (Gierlasiński i in. 2025).

Zamieszczone w niniejszej pracy nowe obserwacje *C. arcuata* wskazują na zachodzącą obecnie ekspansję tego gatunku w południowo-wschodniej Polsce (ryc. 7).

Jest nieco zaskakujące, że *C. arcuata* nie został jednak stwierdzony w pierwszej kolejności na terenach, które zostały uznane za obszary o wysokim poziomie przydatności siedliska do zasiedlenia przez ten gatunek, a więc na znacznych obszarach województw wielkopolskiego, dolnośląskiego, opolskiego oraz małopolskiego (Zielińska i Lis 2020). Przeważająca liczba nowych

obserwacji (16 stanowisk) pochodzi bowiem z terenu województwa podkarpackiego w obrębie dwóch krain, przyjętych w podziale zaproponowanym w KFP, Beskidu Wschodniego i Niziny Sandomierskiej, gdzie gatunek został wykazany po raz pierwszy. Poza tym *C. arcuata* został także wykazany po raz pierwszy na Wyżynie Małopolskiej (1 stanowisko) oraz na Wyżynie Krakowsko-Wieluńskiej (1 stanowisko) (ryc. 7).

Ryc. 7. Rozmieszczenie *Corythucha arcuata* w Polsce (czarne punkty – dane literaturowe, czerwone punkty – nowe dane) [Fig. 7. Distribution of *Corythucha arcuata* in Poland (black points – literature data, red points – new records)].

Należy podkreślić, że informacje zamieszczone w pracy Gierlasińskiego i in. (2025) o pierwszych stwierdzeniach gatunku w Beskidzie Wschodnim oraz na Wyżynie Małopolskiej są oparte na chronologicznie późniejszych obserwacjach, niż dane zawarte w niniejszej pracy. Wskazuje to wyraźnie, że gatunek ten w omawianych regionach pojawił się wcześniej, niż wynika to z pracy Gierlasińskiego i in. (2025).

Co warto podkreślić, *C. arcuata* został zaobserwowany również w wyższych położeniach górskich w obrębie Pienin (pierwsze stwierdzenie - 1 stanowisko) i Bieszczadów (dane literaturowe - 1 stanowisko) oraz

w obrębie Kotliny Nowotarskiej (pierwsze stwierdzenie - 1 stanowisko). Obserwacje te mogą być dowodem wczesnej fazy ekspansji gatunku na teren naszego kraju, dokonującej się poprzez karpackie pasma górskie, zapewne z wykorzystaniem silnych wiatrów południowych. Dotychczasowe dane literaturowe wskazywały raczej na to, że *C. arcuata* nie ma zbyt wielkich możliwości dyspersyjnych, samodzielnie przemieszcza się na niewielkie odległości, a czynnikiem mającym największe znaczenie w rozprzestrzenianiu się tego gatunku po Europie jest czynnik ludzki (głównie transport pasywny z wykorzystaniem pojazdów samochodowych i kolei (Mutun i in. 2009; Csóka i in. 2019; Wonsack i Thomas 2021)).

Interesujące jest również to, iż osobniki dorosłe zostały zaobserwowane w sporej liczbie na kilku stanowiskach na liściach robinii akacjolistnej (*R. pseudo-acacia*) oraz pod korą platana klonolistnego (*P. x hispanica*) (ryc. 3 i 5). Oba te rodzaje roślin są wymieniane jako rośliny żywicielskie wykorzystywane przez nimfy *C. arcuata*, jednak nie stanowią tzw. podstawowych roślin żywicielskich tego gatunku (Chireceanu i in. 2017; Neimorovets i in. 2017). Celowe więc będzie w przyszłych badaniach terenowych zwrócenie uwagi poza różnymi gatunkami dębów – *Quercus* spp. również na inne potencjalne rośliny żywicielskie tego gatunku.

Nadal otwartym pozostaje pytanie, jak szybko i w jakim zakresie *C. arcuata* zasiedli teren naszego kraju, zarówno te jego części uznawane za obszary o wysokim poziomie przydatności siedliska do zasiedlenia przez ten gatunek, jak i być może pozostałe, uznawane obecnie za mniej przydatne.

Podziękowania

Autor składa podziękowania wszystkim, którzy przyczynili się do niniejszej powstania pracy, w szczególności autorom obserwacji terenowych – Elżbiecie Bury, Adamowi Kutowi, Piotrowi Łukasikowi, Kamilowi Słomczyńskiemu, Maksymilianowi Syrratowi, Karolowi Wałachowi oraz Joannie Zygale.

Piśmiennictwo – References

- Aukema B., Rieger Ch. (red.) 2001. *Catalogue of the Heteroptera of the Palaearctic Region. Volume 4.* The Netherlands Entomological Society, Wageningen: XIV + 346 ss.
- Barber N.A. 2010. Light environment and leaf characteristics affect distribution of *Corythucha arcuata* (Hemiptera: Tingidae). *Environmental Entomology* **39**: 492–497.
- Bernardinelli I. 2006. Potential host plants of *Corythucha arcuata* (Het., Tingidae) in Europe: a laboratory study. *Journal of Applied Entomology* **130**: 480–484.
<https://doi.org/10.1111/j.1439-0418.2006.01098.x>
- Bernardinelli I., Zandigiacomo P. 2000. Prima segnalazione di *Corythucha arcuata* (Say) (Heteroptera, Tingidae) in Europa. *Informatore Fitopatologico* **50**: 47–49.
- Borisov B.A., Karpun N.N., Bibin A.R., Grabenko E.A., Shiryayeva N.V., Lyanguzov M.E. 2018. New data on trophic relationships of the invasive oak lace bug *Corythucha arcuata* (Heteroptera: Tingidae) in Krasnodar Krai and the Republic of Adygea based on the results of research in 2018. *Subtropical and ornamental gardening* **67**: 83–90 [In Russian].
<https://doi.org/10.31360/2225-3068-2018-67-188-203>
- Burakowski B., Mroczkowski M., Stefańska J. 1973. Chrząszcze Coleoptera. Biegaczowate – Carabidae, część 1. *Katalog fauny Polski* **23(2)**: 1–232.

- Bury J. 2020. Materiały do poznania rozmieszczenia lądowych pluskwiaków różnoskrzydłych (Hemiptera: Heteroptera) wybranych lokalizacji południowo-wschodniej Polski. *Heteroptera Poloniae - Acta Faunistica* **14**: 37–51.
<https://doi.org/10.5281/zenodo.3723333>
- Bury J., Bury E., Kolago G., Mazepa J. 2023. *Corythucha ciliata* (Say, 1832) i *Arocatus longiceps* (Stal, 1852) oraz inne pluskwiaki różnoskrzydłe (Hemiptera: Heteroptera) zimujące na platanach w południowo-wschodniej Polsce. *Heteroptera Poloniae - Acta Faunistica* **17**: 101–110.
<https://doi.org/10.5281/zenodo.8368595>
- Chireceanu C., Teodoru A., Chiriloaie A. 2017. New Records of the Oak Lace Bug *Corythucha arcuata* (Say, 1832) (Hemiptera: Tingidae) in Southern Romania. *Acta Zoologica Bulgarica, Suppl.* **9**: 297–299.
- Csóka G., Hirka A., Somlyai M. 2013. A tölgy csipkésposloska (*Corythucha arcuata* Say, 1832 – Hemiptera, Tingidae) első észlelése Magyarországon. *Növényvédelem* **49**: 293–296.
- Csóka G., Hirka A., MuTtun S., Glavendekić M., Mikó Á., Szócs I., Paulin M., Eötvös C.B., Gáspár C., Csepelényi M., Szénási Á., Franjević M., Gninenko Y., Dautbašić M., Muzejinović O., Zúbrik M., Netoiu C., Buzatu A., Bălăcenoiu F., Jurc M., Jurc D., Bernardinelli I., Streito J.-C., Avtziš D., Hrašovec B. 2020. Spread and potential host range of the invasive oak lace bug [*Corythucha arcuata* (Say, 1832) – Hemiptera: Tingidae] in Eurasia. *Agricultural and Forest Entomology* **22**: 61–74.
<https://doi.org/10.1111/afe.12362>
- Dobrev M., Simov N., Georgiev G., Mirchev P., Georgieva M. 2013. First Record of *Corythucha arcuata* (Say) (Hemiptera: Tingidae) on the Balkan Peninsula. *Acta Zoologica Bulgarica* **65**(3): 409–412.
- Don I., Don C.D., Sasu L.R., Vidrean D., Brad M.L. 2016. Insect pests on the trees and shrubs from the Macea Botanical Garden. *Studia Universitatis Vasile Goldis Arad* **11**: 23–28.
- Drake C.J., Ruhoff F.A. 1965. Lace bugs of the world: a catalog (Hemiptera: Tingidae). *Smithsonian Institution, United States National Museum, Washington, Bulletin* **243**: 1–634.
- Drew W.A., Arnold D.C. 1977. Tingoidea of Oklahoma (Hemiptera). *Proceedings of the Oklahoma Academy of Science* **57**: 29–31.
- Forster B., Giacalone I., Dioli P., Moretti M. 2005. *Corythucha arcuata* (Say) (Hemiptera, Tingidae): scoperta in Ticino una nuova specie per la Svizzera. *Bollettino della Società Ticinese di Scienze Naturali* **93**: 87–88.
- Froeschner R.C., Miller L.T. 2002. *Corythucha melissae*, a new species of lace bug (Hemiptera: Tingidae) from Manzanita in California. *Entomological News* **113**: 94–96.
- Gierlasiński G., Kolago G., Taszakowski A., Miłkowski M., Kojder D., Burda M., Olesiński M., Palinker D., Wierzbowski P., Czechor S., Mackiewicz K., Grzywocz J., Szpalek A., Mika F., Rutkowski T. 2025. Przyczynek do rozmieszczenia pluskwiaków różnoskrzydłych (Hemiptera: Heteroptera) w Polsce – VI. *Heteroptera Poloniae - Acta Faunistica* **19**: 11–14.
<https://doi.org/10.5281/zenodo.15230662>
- Gierlasiński G., Orzechowski R. 2023. *Corythucha arcuata* (Say, 1832) (Hemiptera, Heteroptera: Tingidae) w Polsce. *Acta entomologica silesiana* **31**(online 001): 1–6.
- Gil F., Grosso-Silva J.M. 2021. *Corythucha arcuata* (Hemiptera: Tingidae), new species for the Iberian Peninsula. *Arquivos Entomológicos* **24**: 307–308.
- Glavendekić M., Vukovic-Bojanović V. 2017. Prvi nalaz hrastove mrežaste stenice *Corythucha arcuata* (Say) (Hemiptera: Tingidae) u Bosni i Hercegovini i novi nalazi u Srbiji, *Zbornik rezimea XI Simpozijuma entomologa Srbije, Goč* 17-21.09.2017: 70–71.
- Grozea I., Muntean A.C., Stef R., Virteiu A.M., Cărăbeș A., Molnar L., Butnariu M., Grozea A., Damianov S. 2021. A new host species for the arthropod *Corythucha arcuata* in peri-urban areas of Western Romania. *Research Journal of Agricultural Science* **53**: 54–60.
- Hebda G., Olbrycht T., Konieczny K., Melke M., Rutkowski T., Wojtaszyn G. 2020. Pluskwiaki różnoskrzydłe (Hemiptera: Heteroptera) zimujące pod korą platanów klonolistnych *Platanus x acerifolia* w Polsce. *Rocznik Muzeum Górnośląskiego w Bytomiu, Przyroda* **26**(online 007): 1–20.
- Hrašovec B., Posarić D., Lukić I., Pernek M. 2013. Prvi nalaz hrastove mrežaste stjenice (*Corythucha arcuata*) u Hrvatskoj. *Šumarski list* **9–10**: 499–503.
- iNaturalist 2025. *Corythucha arcuata*: www.inaturalist.org/observations?subview=mapitaxon_id=205712&verifiable=any (Dostęp z dnia: 29.01.2025).
- Jurc M., Jurc D. 2017. The first record and the beginning the spread of oak lace bug, *Corythucha arcuata* (Say, 1832) (Hemiptera: Tingidae) in Slovenia. *Šumarski list* **9–10**: 485–488.
- Kulinich O.A., Ryaskin D.I., Gninenko Y.I., Akopyants A.A., Arbuzova E.N., Chernova U.A., Nalepi V.P. 2023. Oak lace bug *Corythucha arcuata* (Say) (Hemiptera: Tingidae): distribution in Russia and possible control measures. *Фитосанитария. Карантин растений* **2**(14): 18–33.
- Küçükbasmacı I. 2014. Two new invasive species recorded in Kastamonu (Turkey): Oak lace bug [*Corythucha arcuata* (Say, 1832)] and sycamore lace bug [*Corythucha ciliata* (Say, 1832)] (Hemiptera: Tingidae). *Journal of Entomology and Nematology* **6**(8): 104–111.
<https://doi.org/10.5897/JEN2014.0102>

- Lis B. 2009. *Corythucha ciliata* (Say, 1832) (Hemiptera: Heteroptera: Tingidae) – gatunek pluskwiaka nowy dla fauny Polski. *Nature Journal (Opole Scientific Society)* **42**: 119–122.
- Martynov V.V., Nikulina T.V. 2019. The first finding of the oak laceweed *Corythucha arcuata* (Say, 1832) (Hemiptera: Tingidae) in Stavropol Krai. Results and prospects for the development of entomology in Eastern Europe. *Collection of articles of the III International scientific and practical conference dedicated to the memory of Vadim Anatolyevich Tsinkevich (1971–2018)*. Minsk: 245–247 [In Russian].
- Martynov V.V., Nikulina T.V. 2020. Oak lace bug *Corythucha arcuata* (Say, 1832) (Hemiptera: Tingidae) – a new invasive pest in the forests of the south-western part of the Crimean mountains. *Subtropical and ornamental gardening* **72**: 124–138 [In Russian]. <https://doi.org/10.31360/2225-3068-2020-72-124-138>
- Musolin D.L., Kirichenko N.I., Karpun N.N., Aksenenko E.V., Golub V.B., Kerchev I.A., Mandelshtam M.Y., Vasaitis R., Volkovitsh M.G., Zhuravleva E.N., Selikhovkin A.V. 2022. Invasive Insect Pests of Forests and Urban Trees in Russia: Origin, Pathways, Damage and Management. *Forests* **13**: 521. <https://doi.org/10.3390/f13040521.28>
- Mutun S. 2003. First report of the oak lace bug, *Corythucha arcuata* (Say, 1832) (Heteroptera: Tingidae) from Bolu, Turkey. *Israel Journal of Zoology* **49**: 323–324.
- Nagy A., Szanyi K., Tímea T., Szanyi S. 2021. First record, new cultivated host and host plant preference of the invasive oak lace bug (*Corythucha arcuata* Say, 1832) (Heteroptera: Tingidae) in Transcarpathia (West Ukraine). *Silva Balcanica* **22**(3): 41–48. <https://10.3897/doi.org/silvabalcanica.22.e76231>
- Neimorovets V.V., Shchurov V.I., Bondarenko A.S., Skvortsov M.M., Konstantinov F.V. 2017. First documented outbreak and new data on the distribution of *Corythucha arcuata* (Say, 1832) (Hemiptera: Tingidae) in Russia. *Acta Zoologica Bulgarica, Suppl.* **9**: 139–142.
- Poljaković-Pajnik L., Drekić M., Pilipović A., Nikolić N., Pap P., Vasić V., Marković M. 2015. Pojava velikišteta od *Corythucha arcuata* (Say) (Heteroptera: Tingidae) u šumama hrasta u Vojvodini. XIII savetovanje zaštiti bilja. *Zbornik radova*: 63.
- Puttler B., Bailey W.C., Triapitsyn S.V. 2014. Notes on distribution, host associations, and bionomics of *Erythmelus klopomor* Triapitsyn (Hymenoptera, Mymaridae), an egg parasitoid of lace bugs in Missouri, USA, with particular reference to its primary host *Corythucha arcuata* (Say) (Hemiptera, Tingidae). *Journal of Entomological and Acarological Research* **46** (1857): 30–34. <https://doi.org/10.4081/jear.2014.1857>
- Riba-Flinch J.M. 2022. One new invasive species in Spain: records of the oak lace bug *Corythucha arcuata* (Say, 1832) (Hemiptera: Tingidae) and attacks on downy oak (*Quercus pubescens*) in the Arán Valley (Lérida, Oriental Pyrenees). *Revista gaditana de Entomología* **13**: 99–113.
- Sallmannshofer M., Ette S., Hinterstoisser W., Cech T.L., Hoch G. 2019. Erstnachweis der Eichennetzwanze, *Corythucha arcuata*, in Österreich. *Forstschutz Aktuell* **66**(online 1): 1–6.
- Samin N., Linnavuori R.E. 2011. A contribution to the Tingidae (Heteroptera) from north and north-western Iran. *Zeitschrift für Entomologie* **32**: 373–380.
- Sotirovski K., Srebrova K., Nacheski S. 2019. First records of the oak lace bug *Corythucha arcuata* (Say, 1832) (Hemiptera: Tingidae) in North Macedonia. *Acta Entomologica Slovenica* **27**(2): 91–98.
- Shchurov V.I., Bondarenko A.S., Skvortsov M.M. i Shchurova A.V. 2016. The alien invasive forest insectpests for the first time revealed in forest ecosystems of the Northwest Caucasus in 2014–2016. [w:] Musolin D.L. i Selikhovkin A.V. (International Conference, Saint Petersburg, Russia, November 23–25, 2016. Eds.), The Kataev Memorial Readings, IX. Dendro-biotic Invertebrates and Fungi and their Role in Forest Ecosystems. *Proceedings of the Saint Petersburg State Forest Technical University*, pp. 134–135 [in Russian]. <https://doi.org/10.21266/SPBFTU.2016.9>
- Streito J.C., Balmes V., Aversenq P., Weill P., Chapin E., Clément M., Piednoir F. 2018. *Corythucha arcuata* et *Stephanitis lauri*, deux espèces invasives nouvelles pour la Faune de France (Hemiptera: Tingidae). *L'Entomologiste* **74**(3): 133–136. <https://hal.inrae.fr/hal-02623455>
- Šefrová H., Laštůvka Z. 2020. Invasive insect species after 2000: at least two more each year. *Živa* **4**: 189–191.
- Williams D., Hocht G., Csóka G., de Groot M., Hradil K., Chireceanu C., Hrašovec B., Castagnérol B. 2021. *Corythucha arcuata* (Heteroptera, Tingidae): Evaluation of the pest status in Europe and development of survey, control and management strategies (OLBIE). *Zenodo*: 1–37. <https://doi.org/10.5281/zenodo.4898795>
- Wonsack D., Thomas L. 2021. Ein neuer Schädling an der Eiche! Nachweis der Eichennetzwanze (*Corythucha arcuata*) in Baden-Württemberg bestätigt. *Waldschutz-Info* **2021**(online 04): 1–5.
- Zielińska A., Lis B. 2020. Ocena możliwości potencjalnej ekspansji prześwietlika dębowego *Corythucha arcuata* (Say, 1832), inwazyjnego gatunku z rodziny Tingidae (Hemiptera: Heteroptera), na tereny Polski. *Heteroptera Poloniae – Acta Faunistica* **14**: 175–180. <https://doi.org/10.5281/zenodo.4038900>

Zubrik M., Gubka A., Rell S., Kunca A., Vakula J., Galko J., Nikolov C., Leonotvyč R. 2019. First record of *Corythucha arcuata* in Slovakia – Short Communication. *Plant Protection Science* **55**: 129–133. <https://doi.org/10.17221/124/2018-PPS>

This work is licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License
<http://creativecommons.org/licenses/by/4.0/>

SUMMARY

New data on the distribution of *Corythucha arcuata* (Say, 1832) (Heteroptera: Tingidae) in SE Poland.

The genus *Corythucha* Stål, 1873 has only two species - *C. ciliata* (Say, 1832) and *C. arcuata* (Say, 1832), which occur in Poland. Both species are invasive and can cause significant economic losses. *C. arcuata* was first reported in Poland in 2021. The paper presents new data on the distribution of this true bug in Poland from 2023 to 2025. *C. arcuata* was first recorded in the Pieniny Mts., the Nowy Targ Basin, the Eastern Beskid Mts., the Kraków-Wieluń Upland, the Lesser Poland Upland and in the Sandomierz Lowland. The new data strongly confirm the current invasion of this insect in south-eastern Poland.

Otrzymano (received): 30 January 2025

Wersję ostateczną otrzymano (final version received): 24 April 2025

Wersję ostateczną zaakceptowano (final version accepted): 2 May 2025